

Sp. zn.: **19Cb/74/2014 - 659**
 IČS: **5113227748**

JUDr. Milan Chovanec	
- 3. 04. 2018	
Číslo	Počet strán

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Martinou Brniakovou, v právnej veci žalobcu: **SteMar, s.r.o.**, so sídlom 334 Kysucký Lieskovec 023 34, IČO: 45 403 961, právne zastúpeného: JUDr. Michal Miškovič - advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Palisády 32, 811 06 Bratislava, IČO: 47 255 846, proti žalovanému: **Obec Nesluša, samosprávna obec**, so sídlom 023 41 Nesluša, IČO: 00 314 137, právne zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec s.r.o., so sídlom Vojtecha Tvrdeho 17, 010 01 Žilina, IČO: 36 436 640, o zaplatenie peňažnej pohľadávky v sume 380.974,98 EUR s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l:

Súd žalobu **z a m i e t a .**

Žalovaný **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobou zo dňa 26.8.2013, ktorá bola súdu doručená dňa 28.8.2013 žalobca pod jeho pôvodným obchodným menom REaMOSS spol. s r.o. navrhol, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 380.974,98 EUR spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 4.11.2009 až do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Na odôvodnenie žaloby v rámci vymedzenia prostriedkov procesného útoku - skutkových tvrdení určujúcich tiež rozhodujúce skutočnosti, na ktorých je žaloba založená, poukázal žalobca na skutočnosť, že dňa 18.7.1996 bola medzi objednávateľom: Školská správa Čadca, IČO: 00 605 409 a zhotoviteľom: REaMOS spol. s r.o., so sídlom Kysucké Nové Mesto, IČO: 31 584 217 uzavretá Zmluva o dielo č. 86/96, predmetom ktorej bolo

vykonanie stavebných prác na stavbe „Rekonštrukcia Základnej školy, IS a prístavba telocvične Nesluša“ podľa schválenej projektovej dokumentácie za dohodnutú cenu vo výške 42.669.000,- Sk vrátane DPH. V dôsledku reštrukturalizácie štátnej správy pôsobnosť dovtedajšieho objednávateľa prešla na Obvodný úrad Kysucké Nové Mesto, IČO: 31 777 392, pričom táto zmena na strane objednávateľa bola zmluvne realizovaná uzavretím Dodatku č. 1 z 20.12.1996 ku Zmluve o dielo. Ďalším Dodatkom č. 2 zo dňa 19.7.1999 došlo oproti Zmluve o dielo ku zmene ceny, ktorá bola týmto Dodatkom dohodnutá vo výške 48.947.402,- Sk vrátane DPH. V rámci delimitácie prevzal na strane objednávateľa predmetnú stavbu subjekt Obec Nesluša, o čom bol uzatvorený medzi stranami Dodatok č. 3 s platnosťou 1.7.2002, v ktorom bola tiež dohodnutá zmena ceny diela na 52.772.974,- Sk. Od uzatvorenia Dodatku č. 3 je tým daná pasívna vecná legitimácia žalovaného - Obce Nesluša. Zhotoviteľ diela REaMOS spol. s r.o., Kysucké Nové Mesto Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 8.11.2011 postúpil pohľadávku na spoločnosť REaMOSS spol. s r.o., Kysucký Lieskovec, IČO: 45 403 961, ktorá spoločnosť je aktívne vecne legitimovaná na strane žalobcu. V tejto časti označil žalobca v písomnom vyhotovení žaloby ako dôkazy Zmluvu o dielo č. 86/96 z 18.7.1996, Dodatok č. 1 zo dňa 20.12.1996, Dodatok č. 2 zo dňa 19.7.1999 a Dodatok č. 3 zo dňa 1.7.2002, ako aj Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 8.11.2011. Zhotoviteľ vykonal všetky stavebné práce v súlade so Zmluvou o dielo a projektovou dokumentáciou a dielo bolo odovzdané zhotoviteľom a prevzaté objednávateľom preberacím protokolom č. 12009 zo dňa 18.9.2007. Stavebné práce vykonané po začatí výstavby diela v jeho ďalšom priebehu vyúčtoval zhotoviteľ faktúrou č. 172005 z 21.2.2005 vo finančnom objeme 1.141.907,- Sk /37.904,37 EUR/, ktorú žalovaný uznal tromi čiastkovými platbami, tak ako sú identifikované v článku II. písomného vyhotovenia žaloby. Vzniknutý nedoplatok faktúry č. 172005 predstavuje po jej čiastočnom splatení sumu 10.174,82 EUR. Žalobca /správne malo byť uvedené žalovaný/ tento nedoplatok neuhradil /č.l. 3/ pre nedostatok finančných prostriedkov, pričom zmluvné strany sa dohodli, že táto suma bude uhradená zhotoviteľovi potom, ako objednávateľ obdrží finančné prostriedky na uvedenú stavbu z Ministerstva školstva SR. V tejto časti žalobca označil za dôkaz faktúru č. 172005 zo dňa 21.2.2005 a súpis vykonaných prác. Po odovzdaní a prevzatí zhotoviteľ v zmysle záverov preberacieho protokolu vykonával ďalšie čiastkové stavebné práce a celkový objem prác do faktúroval faktúrou č. 10090293 zo dňa 27.10.2009 spolu s DPH v sume 370.800,16 EUR. Uvedenú faktúru neuhradil žalovaný ani z časti z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Žalobca uviedol, že pri uzavretí Zmluvy o dielo zo dňa 18.7.1996 bol zhotoviteľom ubezpečený, že bude objednávateľovi na finančné náklady spojené so zhotovením diela pridelená finančná dotácia z rozpočtových prostriedkov Ministerstva školstva SR, nakoľko išlo o stavebné práce na školských zariadeniach. Uvedené vyplýva aj z Dodatku č. 2 a Dodatku č. 3 ku Zmluve o dielo, kde sa uvádza, že termín dokončenia diela závisí od pridelených finančných prostriedkov z Ministerstva financií SR. Rovnako bol zhotoviteľ ubezpečený v priebehu vykonávania diela, že predmetná stavba je riadne zaregistrovaná v registri stavieb na Ministerstve školstva SR, čo je zárukou pridelenia dotácie na financovanie výstavby. Žalovaný vynakladal snahu o získanie prostriedkov na úhradu financovania stavby, čo vyplýva z jeho žiadostí adresovaných Ministerstvu financií a Ministerstvu školstva SR a tiež žiadal vzhľadom na vzniknutú nepriaznivú situáciu cestou Ministerstva školstva nápravu, avšak bezvýsledne. V tejto časti poukázal žalobca na dôkaz: list žalovaného z 3.10.2008, list žalovaného z 13.12.2010, list zhotoviteľa z 10.12.2010 a list zhotoviteľa z 23.5.2011. Žaloba uplatnil voči žalovanému právo na zaplatenie sumy 380.974,98 EUR spolu s úrokom z omeškania ročne vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 4.11.2009 až do zaplatenia.

2. Žalobe bolo v celom rozsahu vyhovieť vydaním platobného rozkazu, proti ktorému podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný odpor s odôvodnením vo veci samej. Na odôvodnenie odporu vzniesol námietku nedostatku pasívnej vecnej legitimácie žalovaného v konaní poukazujúc na Dodatok č. 3 ku Zmluve o dielo č. 86/96. Uviedol zo žalobcom predloženého Dodatku č. 3 vyplýva, že nie je zrejmé, že by bol opatrený dátumom a tým nie je zrejmé, či práve tento dodatok má byť nejakou listinou, ktorá má odôvodňovať právne nástupníctvo žalovaného a tým jeho pasívnu legitimáciu. Dodatok č. 3 je právny úkon, ktorý nie je perfektný a žalovaný namieta jeho platnosť. Na zaplatenie žalovanej pohľadávky žalobca nemá nárok. Pokiaľ ide o sumu 10.174,82 EUR ako údajne nedoplatok faktúry č. 172005, tak žalovaný potvrdil vystavenie tejto faktúry, avšak kontrolou v účtovnej evidencii a kontrolou vykonaných prác a dodávok, ako aj kontrolou vykonanej fakturácie žalovaný zistil, že položky uplatnené podľa tejto faktúry boli fakturované duplicitne a ako už vyfakturované boli aj zaplatené. Uvedená faktúra nebola nikdy uznaná a žalovaný vzniesol voči tejto časti pohľadávky námietku premlčania. Pokiaľ ide o sumu 370.800,16 EUR vyúčtovanú faktúrou č. 10090293 z 27.10.2009, ani tú nepovažuje žalovaný za dôvodnú. Uviedol, že žalobca nepreukázal, že by mal zaplatenie tejto sumy nárok. Žalobca nepreukázal, že by práce uvedené vo faktúre boli skutočne aj vykonané a pokiaľ aj niektoré mali byť vykonané, tak nepreukázal, či boli vykonané v súlade s projektovou dokumentáciou. Žalobca sa odvolal na preberací protokol z 18.9.2007, ktorý však nepredložil. Je nesporné, že podľa tvrdení žalobcu malo byť dielo ukončené 18.9.2007 a povinnosť žalobcu bola fakturovať v zákonnej 15-dňovej lehote, teda táto lehota začala plynúť 19.9.2007 a uplynula 3.10.2007. V tejto časti poukázal žalovaný na článok 6.2 Zmluvy o dielo a uviedol, že dielo malo byť vyfakturované najneskôr 3.10.2007 a teda splatnosť diela /č.l. 76 rub/ by uplynula 17.10.2007. Najneskôr 18.10.2007 začala plynúť premlčacia lehota na uplatnenie práva súdnou cestou. Premlčaciu lehotu nie je možné počítvať odo dňa splatnosti faktúry, pokiaľ bola faktúra vystavená v rozpore so zákonom a v rozpore s obchodnou zvyklosťou. I voči zaplateniu faktúry č. 10090293 vzniesol žalovaný námietku premlčania. Žalovaný poukázal na úpravu § 387 ods. 2, § 391 ods. 1, § 392 ods. 1 a § 397 všetko Obchodného zákonníka. Uviedol, že podľa § 392 ods. 1 Obchodného zákonníka sa mal záväzok splniť najneskôr 17.10.2007 a premlčacia doba uplynula 17.10.2011. Pokiaľ bola žaloba podaná vo veci 28.8.2013, bola podaná po uplynutí premlčacej doby. Z uvedených dôvodov navrhol žalovaný žalobu zamietnuť. V priebehu konania žalovaný doplnil svoju procesnú obranu poukazujúc na označenie objednávateľa v záhlaví Dodatku č. 3, kde je uvedený Obecný úrad Nesluša, čo je subjekt, ktorý nemá právnu subjektivitu. Žalovaný uviedol, že vyúčtovanie ceny za dielo faktúrou č. 10090293 s posunutím tejto fakturácie na neskoršiu dobu bolo učené so zámerom využiť indexáciu cien z neskoršieho obdobia. Uviedol, že stavebný denník, ktorý bol vedený vo vzťahu k predmetnej stavbe, by mal zachytávať časové momenty realizácie prác. Namietol, že mu nebol doručený doklad o postúpení pohľadávky.

3. Na vznesenú procesnú obranu reagoval žalobca, ktorý prostredníctvom štatutárneho zástupcu žalobcu na pojednávaní dňa 18.12.2015 /č.l. 346/ uviedol, že dôvodom vystavenia faktúry č. 10090293 v takých časových súvislostiach, ako vyplýva z jej písomného vyhotovenia, bolo odôvodnené skutočnosťou, že až po uskutočnení preberacieho konania vo vzťahu k predmetnej stavbe dňa 18.9.2007 bola vykonaná sumarizácia všetkých vyúčtovaných prác a zrealizovaného plnenia za súčinnosti starostu žalovaného p. Chovaňáka a stavebného dozoru, pričom bolo skonštatované, že práce boli vykonané, všetko do 18.9.2007 a neboli vyfakturované, v nadväznosti na čo boli faktúrou č. 10090293 vyúčtované.

Celá stavba bola financovaná prostredníctvom prostriedkov, ktoré Obec Nesluša dostávala od ministerstva školstva každoročne. Každoročne teda dostala na základe žiadosti, ktorú zaslala ministerstvu, určitý objem peňazí, ktorý nie vždy kryl cenu skutočne realizovaného plnenia. Keďže žalobca chcel pomôcť obci, aby stavba bola skolaudovaná, dokončil stavbu už v roku 2007, kedy prebehla kolaudácia, odovzdávacie a preberacie konanie, ale cena zrealizovaných prác nebola zaplatená, pretože v roku 2007 obec neobdržala od Ministerstva školstva SR taký objem finančných prostriedkov, aby mohol pokryť celú cenu zrealizovaných prác. To, že faktúra č. 10090293 je splatná až 3.11.2009, je spôsobené tým, že jednak došlo k vyúčtovaniu a zosumarizovaniu realizovaných a uhradených prác po odovzdaní diela a zároveň neustále prebiehala komunikácia medzi žalobcom, obcou a ministerstvom, kde žalovaný žiadal od ministerstva opakovane finančné prostriedky. K 18.9.2007 stavba bola ukončená, avšak nie úplne v celom dohodnutom rozsahu, ale v rozsahu, ktorý umožňoval jej užívanie a následne došlo ku fakturácii zrealizovaného plnenia. Po 18.9.2007 boli dokončované ešte nejaké detaily, napríklad pokiaľ sa pri preberacom konaní zistilo, že niekde je potrebné doložiť dlažbu, tak sa dokladala dlažba, ale v zásade práce, ktoré boli dohodnuté v predmetnej Zmluve, boli realizované do 18.9.2007, **avšak nie v rozsahu, ktorý by celkom zodpovedal tomu, čo bolo dojednané, ale v rozsahu, ktorý umožňoval kolaudáciu stavby a jej užívanie.** Vo vzťahu ku faktúram č. 172005, 10090293 neexistujú samostatné zápisy vykonaných prác identifikáciou plnenia čo do množstva, druhu a ceny, ktoré by boli podpísané zhotoviteľom i objednávateľom. Z dohodnutej ceny za dielo 52.772.974,- Sk bolo zaplatené všetko okrem toho, čo je predmetom konania, teda sumy 10.174,72 EUR podľa faktúry č. 172005 a sumy 370.800,16 EUR podľa faktúry č. 10090293. K postúpeniu týchto pohľadávok zo zhotoviteľa na žalobcu došlo v roku 2010. Vo vzťahu k tejto skutočnosti označenej štatutárnym zástupcom žalobcu právny zástupca žalobcu predložil v priebehu konania Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 21.6.2010 uzatvorenú medzi REaMOS, s.r.o., so sídlom Nábrežná 1212, Kysucké Nové Mesto, IČO: 31 584 217 ako postupcom a žalobcom ako postupníkom a uviedol, že tak ako je z obsahu tejto zmluvy zrejmé, bola uzatvorená medzi označenými stranami dňa 21.6.2010. Pôvodne k žalobnému návrhu žalobcu zo dňa 26.8.2013 podanému osobne na Okresný súd Žilina bola ako dôkaz pôvodným právnym zástupcom predložená príloha označená „Zmluva o postúpení pohľadávky“ z 8.11.2011 uzatvorená medzi rovnakými subjektmi s rovnakým právnym postavením ako v Zmluve o postúpení pohľadávky z 21.6.2010, avšak zmluva o postúpení pohľadávky v znení predloženom pôvodne k žalobe ako dôkaz v predloženej textácii /s predloženým obsahom/ neexistuje a nikdy v tomto znení nebola stranami uzatvorená, nakoľko pri kopírovaní pôvodných príloh k žalobnému návrhu pre právneho zástupcu došlo k omylu, kde k žalobnému návrhu boli ako dôkaz pripojené zmiešané a následne zošité /spojené/ strany viacerých draftov /návrhov zmlúv o postúpení pohľadávok, pracovných verzií/, ktorá zmluva o postúpení pohľadávky v predloženom znení medzi stranami nikdy nebola uzatvorená /č.1.403/. Pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností o správnosti vyššie uvedeného tvrdenia žalobca cestou právneho zástupcu predložil súdu do spisu overený originál Zmluvy o postúpení pohľadávky z 21.6.2010, v ktorej boli podpisy konajúcich osôb za obidve strany úradne overené. Zmluvou o postúpení pohľadávky z 21.6.2010 boli na obchodnú spoločnosť REaMOSS s.r.o., Kysucký Lieskovec 108, Kysucký Lieskovec, IČO: 45 403 961 v právnom postavení postupníka postúpené pohľadávky voči Mestu Kysucké Nové Mesto vo výške 78.964,82 EUR a voči Obci Nesluša vo výške 380.974,98 EUR.

4. Žalovaný reagoval tvrdiac, že z vyjadrenia sa samotného žalobcu vyplýva, že

Zmluva o postúpení pohľadávok z 8.11.2011 uzatvorená medzi v nej označenými zmluvnými stranami nebola, s ktorým tvrdení žalobcu žalovaný súhlasí. Označením Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.6.2010 ako zmluvy, ktorá má byť základom aktívnej legitimácie žalobcu, žalobca zmenil podstatným spôsobom rozhodujúcu skutočnosť uvedenú v žalobe, a teda učinil zmenu žaloby podľa § 140 ods. 2 CSP. Vo vzťahu k predloženej Zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 21.6.2010 uviedol, že podľa jeho názoru dátum uvedený na Zmluve 21.6.2010 nezodpovedá času skutočného uzatvorenia tejto Zmluvy, žalobca sa odvoláva na Zmluvu o postúpení pohľadávok z 21.6.2010 v súvislosti s uplatnením odporovacieho práva JUDr. Radovana Birku, správcu úpadcu REaMOS, spol. s r.o., so sídlom Nábřežná 1212, Kysucké Nové Mesto, IČO: 31 584 217 v konaní Okresného súdu Žilina sp.zn. 19Cbi 8/2015 a chce tým vylúčiť nemožnosť uplatnenia neúčinnosti právneho úkonu vo vzťahu k pôvodne označovanej Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 8.11.2011.

5. Uznesením č.k. 19Cb/74/2014-585 zo dňa 25.8.2017 súd rozhodol, že podstatná zmena rozhodujúcich skutočností tvrdených žalobcom, podľa ktorých: *Zmluva o postúpení pohľadávky v znení predloženom pôvodne k žalobe ako dôkaz v predloženej textácii /s predloženým obsahom/ neexistuje a nikdy v tomto znení nebola stranami uzatvorená a Zmluvou o postúpení pohľadávky z 21.6.2010 boli na obchodnú spoločnosť REaMOSS, s. r.o., Kysucký Lieskovec 108, 023 34 Kysucký Lieskovec, IČO: 45 403 961 v právnom postavení postupníka postúpené pohľadávky voči Mestu Kysucké Nové Mesto vo výške 78.964,82 EUR a voči Obci Nesluša vo výške 380.974,98 EUR, nie je prípustná.*

6. Uznesením č.k. 19Cb/74/2014-601, zo dňa 14.11.2017 súd rozhodol, že vstup JUDr. Radovana Birku, správcu úpadcu: REaMOS, spol. s r.o., so sídlom Nábřežná 1212, 024 01 Kysucké Nové Mesto, IČO: 31 584 217, so sídlom správcu Plavisko 7, 034 01 Ružomberok ako intervenienta na strane žalobcu v konaní Okresného súdu Žilina sp.zn. 19Cb 74/2014 nie je prípustný.

7. S účinkami od 16.4.2013, ako vyplýva z verejne dostupného obchodného registra, došlo na strane žalobcu ku zmene jeho obchodného mena, a to na SteMar, spol. s r.o..

8. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením listinných dôkazov: Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 8.11.2011, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.6.2010, Zmluvou o dielo zo dňa 18.7.1996 č. 86/96 v celom jej znení, teda vrátane Dodatkov č. 1 zo dňa 20.12.1996, č. 2 zo dňa 19.7.1999 a č. 3 účinným od 1.7.2002, faktúrou č. 172005 vystavenou REaMOS, spol. s r.o., so sídlom Nábřežná 1212, Kysucké Nové Mesto, IČO: 31 584 217 splatnou 7.3.2005 znejúcou na 1.141.907,- Sk, rekapituláciou vykonaných prác a súpismi vykonaných prác a dodávok predložených k tejto faktúre ako prílohy podania žaloby, faktúrou č. 10090293 vystavenou dodávateľom REaMOS, spol. s r.o., Nábřežná 1212, Kysucké Nové Mesto, IČO: 31 584 217 splatnou 3.11.2009 znejúcou na 370.800,16 EUR, rekapituláciou vykonaných prác a dodávok, súpisom vykonaných prác a dodávok predložených ako príloha podania žaloby k tejto faktúre, dokladmi o realizácii čiastočných úhrad faktúry č. 172005, Odovzdávacím a preberacím protokolom zo dňa 18.9.2007 č. 120009, listom Obecného úradu Nesluša adresovaným Ministerstvu školstva SR z 3.10.2008, listom Obecného úradu Nesluša z 13.12.2010 adresovaným Ministerstvu školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, listom pod záhlavím REaMOS, Nábřežná 1212, Kysucké Nové Mesto, IČO: 31 584 217 adresovaným Ministerstvu školstva, vedy, výskumu a športu SR a listom pod rovnakým záhlavím adresovaným Školskému úradu Žilina z

23.5.2011, stavebným denníkom, tak ako je v spise na č.l. 304, žalobou vo veci tunajšieho súdu sp.zn. 19Cb/ 8/2015, obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 11Rob 319/2011, odpoveďou Obce Kysucký Lieskovec na dožiadanie súdu zo dňa 30.10.2015 vrátane príloh podľa č.l. 329 až 341, odpoveďou subjektu VB LEASING SK, spol. s r.o., so sídlom v Bratislave z 29.3.2016 na dožiadanie súdu /č.l. 427/ a celým spisovým materiálom.

9. Podľa Článku 8 CSP /Zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok - ďalej len CSP/: Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

10. Podľa Článku 15 ods. 1, 2 CSP: Dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

Žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu.

11. Podľa Článku 11 ods. 1 CSP: Úkony strán sporu sa posudzujú s prihliadnutím na ich obsah.

12. Podľa § 470 ods. 1, 2 CSP: Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

13. Podľa § 140 ods. 2 CSP: Zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe.

14. Podľa § 143 ods. 1 CSP: Súd nepripustí zmenu žaloby, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe.

15. Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP: Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

16. Podľa § 191 ods. 1, 2 CSP: Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

17. Podľa § 154 CSP: Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

18. Podľa § 536 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka: Zmluvou o dielo sa zaväzuje

zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávateľ sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie.

Dielom sa rozumie zhotovenie určitej veci, pokiaľ nespadá pod kúpnu zmluvu, montáž určitej veci, jej údržba, vykonanie dohodnutej opravy alebo úpravy určitej veci alebo hmotne zachytený výsledok inej činnosti. Dielom sa rozumie vždy zhotovenie, montáž, údržba, oprava alebo úprava stavby alebo jej časti.

19. Podľa § 554 ods. 1 Obchodného zákonníka: Zhotoviteľ splní svoju povinnosť vykonať dielo jeho riadnym ukončením a odovzdaním predmetu diela objednávateľovi v dohodnutom mieste, inak v mieste ustanovenom týmto zákonom. Ak je miestom odovzdania iné miesto, než je uvedené v odsekoch 2 a 4, vyzve zhotoviteľ objednávateľa, aby prevzal dielo.

20. Podľa § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka: Právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

21. Podľa § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka: Pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

22. Podľa § 402 Obchodného zákonníka: Premlčacia doba prestáva plynúť, keď veriteľ za účelom uspokojenia alebo určenia svojho práva urobí akýkoľvek právny úkon, ktorý sa považuje podľa predpisu upravujúceho súdne konanie za jeho začatie alebo za uplatnenie práva v už začatom konaní.

23. Podľa § 405 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka: Ak právo bolo uplatnené pred premlčaním podľa § 402 až 404, ale v tomto konaní sa nerozhodlo vo veci samej, platí, že premlčacia doba neprestala plynúť.

Ak v čase skončenia súdneho alebo rozhodcovského konania uvedeného v odseku 1 premlčacia doba už uplynula alebo ak do jej skončenia zostáva menej ako rok, predlžuje sa premlčacia doba tak, že sa neskončí skôr než jeden rok odo dňa, keď sa skončilo súdne alebo rozhodcovské konanie.

24. Podľa § 407 ods. 1, 3 Obchodného zákonníka: Ak dlžník písomne uzná svoj záväzok, plynie nová štvorročná premlčacia doba od tohto uznania. Ak sa uznanie týka iba časti záväzku, plynie nová premlčacia doba ohľadne tejto časti.

Ak dlžník plní čiastočne svoj záväzok, má toto plnenie účinky uznania zvyšku dlhu, ak možno usudzovať, že plnením dlžník uznáva aj zvyšok záväzku.

25. Podľa § 397 Obchodného zákonníka: Ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

26. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka: Právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

27. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka: Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

28. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka: Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

29. V každom sporovom konaní súd i bez návrhu, resp. bez konkrétne uplatnených tvrdení strán skúma okrem iného i aktívnu a pasívnu vecnú legitimitáciu strán. Vo všeobecnej rovine je aktívna vecná legitimitácia žalobcu v sporovom konaní spojená s konkrétnou hmotno-právnou úpravou, ktorá je základom pre konštatovanie súdu o naplnení aktívnej vecnej legitimitácie. Pokiaľ žalobca v konaní vo vzťahu ku svojej aktívnej vecnej legitimitácii uvádzal v rámci vymedzenia prostriedkov procesného útoku skutkové tvrdenia vymedzujúce konkrétnu zmluvu o postúpení pohľadávok, a to Zmluvu o postúpení pohľadávok uzatvorenú medzi REaMOS, spol. s r.o., Kysucké Nové Mesto, IČO: 31 584 217 ako postupcom a žalobcom pod jeho pôvodným obchodným menom /REaMOSS spol. s r. o./ ako postupníkom dňa 8.11.2011, išlo o **vymedzenie rozhodujúcej skutočnosti tvrdenej v žalobe**, na ktorej žalobca založil svoju žalobu v otázke aktívnej vecnej legitimitácie, teda s dopadom na aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu v tomto konaní ako na hmotno-právny predpoklad úspešnosti žaloby. V nadväznosti na takéto vymedzenie uvedenej rozhodujúcej skutočnosti tvrdenej žalobcom v jeho žalobe vo vzťahu k otázke aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu bolo jeho dôkaznou povinnosťou uvedené tvrdenie v konaní spoľahlivo preukázať. Pokiaľ žalobca v otázke vymedzenia rozhodujúcej skutočnosti tvrdenej v žalobe, na ktorej je v otázke aktívnej vecnej legitimitácie žaloba založená, až v priebehu konania uviedol iné vymedzenie tejto rozhodujúcej skutočnosti, a to konkrétne odkazom na iný právny úkon - Zmluvu o postúpení pohľadávky uzatvorenú medzi rovnakými subjektmi v rovnakom statuse ich právneho postavenia, avšak zo dňa 21.6.2010 a s iným obsahom, ktorú následne v jej písomnom vyhotovení v konaní aj predložil, vymedzoval uvedenú rozhodujúcu skutočnosť tvrdenú v žalobe viažucu sa k otázke aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu v konaní inak, čím učinil zmenu tejto rozhodujúcej skutočnosti § 140 ods. 2 CSP. Konkrétne tento dispozitívny úkon žalobca učinil prostredníctvom vyjadrenia sa štatutárneho zástupcu žalobcu Ing. Štefana Mrenku na pojednávaní súdu dňa 18.12.2015 v spojení s podaním právneho zástupcu žalobcu z 15.2.2016 a s podaním právneho zástupcu žalobcu z 10.5.2017 /ďalej procesné úkony žalobcu alebo uvedené procesné úkony žalobcu alebo procesný úkon žalobcu/, prostredníctvom ktorých procesných úkonov uviedol, že Zmluva o postúpení pohľadávky z 8.11.2011 v znení predloženom pôvodne k žalobe ako dôkaz v predloženej textácii /s predloženým obsahom/ neexistuje a nikdy nebola stranami uzatvorená, nakoľko pri kopírovaní pôvodných príloh k žalobnému návrhu pre právneho zástupcu žalobcu došlo k omylu, kde k žalobnému návrhu boli ako dôkaz pripojené zmiešané a následne zošité /spojené/ strany viacerých draftov /návrhov zmlúv o postúpení pohľadávok, pracovných verzií/, ktorá zmluva o postúpení pohľadávky v predloženom znení medzi stranami nikdy nebola uzatvorená. Takéto vymedzenie rozhodujúcej skutočnosti, na ktorej je založená žaloba v otázke aktívnej vecnej legitimitácie, vymedzuje predmetnú rozhodujúcu skutočnosť inak a teda je zmenou žaloby v podobe podstatnej zmeny tejto rozhodujúcej skutočnosti tvrdenej v žalobe týkajúcej sa aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu v zmysle úpravy § 140 ods. 2 CSP. Skutočnosť, že v tomto prípade išlo o dispozitívny úkon žalobcu - zmenu žaloby podľa § 140 ods. 2 CSP a nielen o uvedenie ďalšieho, nového alebo iného skutkového tvrdenia s jeho doložením, resp. preukázaním prostredníctvom predloženia písomného vyhotovenia Zmluvy o postúpení pohľadávky z 21.6.2010, vyplýva ťažiskovo a primárne z väzby obsahu vymedzeného procesného úkonu žalobcu k otázke aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu v tomto konaní, kde a to súd zdôrazňuje, žalobca uplatnil svoje právo na zaplatenie peňažnej

pohľadávky, ktorú mal nadobudnúť, a teda sa stať subjektom tohto hmotného práva na jej zaplatenie práve na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky z 21.6.2010, teda na základe inak vymedzenej - podstatne zmenenej rozhodujúcej skutočnosti uvedenej v žalobe, v ktorej žalobe svoju aktívnu vecnú legitimáciu odvodzoval od Zmluvy o postúpení pohľadávky z 8.11.2011. Priorita posudzovania uvedených procesných úkonov žalobcu podľa ich obsahu nezávisle na žalobcom vyjadrenej vôli /a to výslovne žalobcom vyjadrenej vôli/ v tom smere, že zmenu žaloby urobiť nemienil, ako aj ostatné východiská a ich právne posúdenie a z toho vyvedené závery vo vzťahu k aplikácii § 140 ods. 2 CSP na uvedený procesný úkon žalobcu súd podrobne zdôvodnil vo svojom uznesení č.k. 19Cb/74/2014-585 zo dňa 25.8.2017, a teda na odôvodnenie tohto uznesenia v celom rozsahu odkazuje. Pre odôvodnenie meritórneho rozsudku však považuje v tejto časti za významné zdôrazniť, že na záveroch podľa vyššie uvedeného odôvodnenia rozsudku, tak i podľa odôvodnenia označeného uznesenia a z neho vyúsťujúceho výroku označeného uznesenia nič nemení skutočnosť, že právnym titulom pohľadávky, ktorá mala byť predmetom postúpenia podľa Zmluvy o postúpení pohľadávky z 8.11.2011 a aj Zmluvy o postúpení pohľadávky z 21.6.2010, je právo na zaplatenie ceny za dielo podľa Zmluvy o dielo z 18.7.1996 č. 86/96, a to ťažiskovo práve vzhľadom na väzbu obsahu uvedeného procesného úkonu žalobcu - zmeny žaloby podľa § 140 ods. 2 CSP na aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v tomto konaní. Na základe rozhodnutia súdu podľa uznesenia č.k. 19Cb/74/2014-585 bola aktívna vecná legitimácia žalobcu vymedzená skutkovým tvrdením žalobcu viažucim sa k Zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 8.11.2011.

30. Vôľa konajúceho subjektu právneho úkonu je vo všeobecnej rovine náležitou právnym úkonom, ktorá skutočnosť vyplýva zo samotnej definície inštitútu právneho úkonu podľa § 34 Občianskeho zákonníka. Vôľa konajúceho subjektu musí byť daná, čo znamená, že musí existovať v čase realizácie právneho úkonu. V nadväznosti na to len u takto existujúcej a prejavenej vôle potom možno posudzovať, či prípadne existovali vady prejavenej vôle s dopadom na platnosť právneho úkonu. Ak samotná vôľa konajúceho subjektu úplne absentuje, o právnom úkone vôbec nie je možné hovoriť, právny úkon pri neexistencii vôle neexistuje. Tu súd poukazuje na komentár podľa Fekete, I.: Občiansky zákonník 1. Veľký komentár, Bratislava: Eurokódex 2011, strana 259, podľa ktorého: *V prípade nedostatku vôle ide o neexistujúci právny úkon /non negotium/, ktorý však Občiansky zákonník /§37/ považuje za absolútne neplatný právny úkon /negotium nullum/.* Podľa § 191 ods. 1 CSP súd pri hodnotení dôkazov starostlivo prihliadne na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri postupe podľa tohto zákonného ustanovenia, ktoré súdu ukladá bez alternatívy inej možnosti prihliadať na všetko, čo vyšlo za konania najavo, bolo nevyhnutné prihliadať na odôvodnenie procesného úkonu žalobcu - jeho návrhu na zmenu žaloby podľa § 140 ods. 2 CSP v zmysle vyššie uvedeného. Z tohto odôvodnenia vyplýva vymedzenie skutočnosti učinenej žalobcom, podľa ktorej Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 8.11.2011 medzi zmluvnými stranami tejto Zmluvy vôbec, nikdy v textácii ako bola predložená pôvodne ako príloha žaloby, uzatvorená nebola a jej písomné vyhotovenie s takým obsahom, ako vyplýva z listinného dôkazu /č.l. 18,19/ je výsledkom omylu pri kopírovaní pôvodných príloh k žalobe pre právneho zástupcu žalobcu, kde k žalobe boli ako dôkaz pripojené zmiešané a následne zošité /spojené/ strany viacerých draftov /návrhov zmlúv o postúpení pohľadávky, pracovných verzií/. Z uvedeného vyplýva záver o absencii vôle ťažiskovo na strane postupníka - žalobcu Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 8.11.2011 vôbec uzatvoriť. Rovnako z uvedeného vyplýva tvrdená absencia takejto vôle i na strane

postupcu. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že právny úkon zmluvy o postúpení pohľadávky má v zmysle právnej úpravy vyplývajúcej z ustanovenia § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka povinnú písomnú formu. Rovnako súd tiež konštatuje, že uvedené odôvodnenie procesného úkonu žalobcu - jeho návrhu na zmenu žaloby podľa § 140 ods. 2 CSP zostalo výlučne v rovine tvrdenia, ktoré síce žalovaný v konaní nerozporoval, avšak len na základe ktorého tvrdenia nebolo možné bez ďalšieho z uvedeného vyvodiť záver o aktívnej vecnej legitimácii žalobcu na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky z 21.6.2010, a to ťažiskovo vzhľadom na rozhodnutie súdu podľa uznesenia č.k. 19Cb/74/2014-585, ktorým nebola pripustená, tak ako vyplýva z výroku tohto uznesenia, žalobcom navrhovaná podstatná zmena rozhodujúcej skutočnosti tvrdenej v žalobe viažúcej sa k otázke aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v konaní. V nadväznosti na to po rozhodnutí súdu podľa uznesenia č.k. 19Cb/74/2014-585 nebol vytvorený priestor pre záver o založení aktívnej vecnej legitimácie žalobcu na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.6.2010. Vzhľadom na vyššie uvedenú absenciu samotnej vôle žalobcu ako postupníka Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 8.11.2011 uzavrieť nemohli ani nastať účinky tohto právneho úkonu v podobe postúpenia žalovanej pohľadávky, pretože tento právny úkon je nevyhnutné vzhľadom na absenciu vôle zmluvnej strany hodnotiť ako absolútne neplatný právny úkon v nadväznosti na vyššie citovaný právny názor podľa Fekete, I.: Občiansky zákonník 1. Veľký komentár, Bratislava: Eurokódex 2011, strana 259. Vo väzbe na to nemôže byť záver o aktívnej vecnej legitimácii žalobcu v tomto konaní založený ani Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 8.11.2011, čím bolo nevyhnutné skonštatovať nedôvodnosť žaloby pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu a primárne z tohto dôvodu bolo nevyhnutné rozhodnúť o zamietnutí žaloby. Súd opätovne zdôrazňuje na tomto mieste odôvodnenia odkaz na odôvodnenie uznesenia č.k. 19Cb/74/2014-585 čo do východísk, vyhodnotenia a záverov vrátane odôvodnenia samotného nepripustenia zmeny žaloby podľa § 140 ods. 2, § 143 ods. 1 CSP, a to zohľadniac výsledky vykonaného dokazovania v rozsahu dôkazov vykonaných na návrh strán, ťažiskovo na návrh žalovaného vo vzťahu k Zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 8.11.2011 dopytom na Obec Kysucký Lieskovec a oboznámením reakcie tohto subjektu na žiadosť súdu podľa čl. 325 ako vyplýva z čl. 329 a nasledujúce /Obec Kysucký Lieskovec listom z 30.10.2015 súdu na dožiadanie oznámila, že v knihe osvedčovania podpisov v záznamoch z 18.11.2011 sa osvedčenie pod menom Štefan Mrenka, r.č. 300317/818 a Marcel Mrenka, r.č. 900201/7849 nenachádza a pod č. 534/2011 zo dňa 6.6.2011 a č. 537/2011 zo dňa 7.6.2011 nie je osvedčovanie Štefana Mrenku a Marcela Mrenku, v nadväznosti na čo z uvedených dôvodov sa ani v pokladničnej knihe nenachádza doklad o zaplatení poplatku za overenie/ a dopytom na VB LEASING SK, spol. s r.o. a reakciou tohto subjektu podľa čl. 427 /subjekt VB LEASING SK, spol. s r.o., Bratislava oznámil listom z 29.3.2016, že neeviduje oznámenie o postúpení pohľadávky podľa Zmluvy o postúpení pohľadávky z 8.11.2011/ **na jednej strane** a okruh dôkazných návrhov vznesených žalovaným vo vzťahu ku Zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 21.6.2010, ktoré učinil žalovaný cestou právneho zástupcu v jeho podaní označenom ako Vyjadrenie vo veci samej a nesúhlas so zmenou žaloby z 25.5.2017 /čl. 581/ **na druhej strane**. V skutkovej rovine považuje súd pre odôvodnenie meritórneho rozhodnutia za dôležité poukázať na skutočnosti, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania v tejto veci, a ktoré podporne pristupujú k vyššie uvedenému a odôvodnenému záveru súdu o neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 8.11.2011, a to na skutočnosť označenia predmetu postúpenia podľa článku 2 bod 2.1.3 Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 8.11.2011, kde je odkaz na konanie Okresného súdu Bratislava sp.zn. 31Cb 52/2012, teda na konanie z roku 2012, čo je v zrejmom rozpore s momentom platnosti a účinnosti predmetnej

Zmluvy podľa článku 7 bod 7.5 dňom 8.11.2011. Ďalej v tomto smere poukazuje súd na vyššie uvedené reakcie dožiadaného subjektu Obce Kysucký Lieskovec vo vzťahu k údajom o osvedčení podpisov zmluvných strán na Zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 8.11.2011, na skutočnosť spojenú s časovým momentom podania žaloby vo veci sp.zn. 19Cbi 8/2015 tunajšiemu súdu dňom 14.7.2015 s predmetom určenia neúčinnosti právneho úkonu Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 8.11.2011 správcom konkurznej podstaty postupcu, ktorý šetrením v evidencii postupcu v súlade s jeho zákonnou povinnosťou zistil existenciu výlučne Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 8.11.2011 pri absencii akejkoľvek zmienky o Zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 21.6.2010 a konečne i na porovnanie samotného obsahu písomného vyhotovenia článku 2 oboch zmlúv o postúpení pohľadávky, ktorá obsahová rozdielnosť týchto článkov zjavne nemôže byť výsledkom len omylu pri kopírovaní a následnom spájaní jednotlivých listov zmlúv o postúpení pohľadávky zohľadniac dátumy ich platnosti a účinnosti. Súhrn týchto preukázaných skutkových okolností po ich vyhodnotení podľa § 191 ods. 1 CSP vedie súd k záveru, podľa ktorého tieto len podporne pristupujú ku konštatovaniu súdu o nepreukázaní aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v tomto konaní, ktorá skutočnosť musela nevyhnutne viesť k zamietnutiu žaloby.

31. Pri zohľadnení uvedeného primárneho argumentu zamietnutia žaloby pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu súd len podporne uvádza svoje závery založené na vyhodnotení výsledkov doposiaľ vykonaného dokazovania v otázke pasívnej vecnej legitimácie, v otázke hodnotenia vznesenej námietky premlčania a v otázke preukázania samotného vzniku práva na zaplatenie ceny za dielo splnením zmluvnej povinnosti zhotoviteľa riadne ukončiť a odovzdať dielo objednávateľovi. Súd zdôrazňuje, že tieto závery sú zhodnotením vykonaného dokazovania v tejto veci, v rámci ktorého nebola primárne spoľahlivo preukázaná aktívna vecná legitimácia žalobcu, a teda tieto závery by sa v celom ich obsahu uplatnili za stavu preukázania aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, čo však v tomto konaní naplnené nebolo.

32. Námietku nedostatku pasívnej vecnej legitimácie žalovaného vznesenú žalovaným v tomto konaní hodnotí súd ako nedôvodnú. Pasívna vecná legitimácia žalovaného v tomto konaní vyplýva priamo z právnej úpravy citovanej nižšie. Zmluvu o dielo zo dňa 18.7.1996 uzatvoril ako objednávateľ subjekt Školská správa Čadca, IČO: 00 605 409, a to ako subjekt orgánu štátnej správy v školstve podľa § 2 písm. b Zákona č. 542/1990 Zb. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve v znení platnom a účinnom od 1.1.1991 do 23.7.1996. Podľa § 12 písm. f, § 13 písm. f Zákona č. 222/1996 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy /v znení platnom a účinnom od 24.7.1996/ sa právnym nástupcom subjektu označeného objednávateľom stal subjekt Okresný úrad Kysucké Nové Mesto a následne podľa § 2 písm. b Zákona č. 542/1990 Zb. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve v znení platnom a účinnom od 24.7.1996 do 30.6.2002 a § 2 ods. 1 písm. b Zákona č. 542/1990 Zb. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve v znení platnom a účinnom od 1.7.2002 do 1.1.2004 sa právnym nástupcom Okresného úradu Kysucké Nové Mesto stal subjekt žalovaného. V nadväznosti na vyššie uvedené konštatovanie, podľa ktorého právne nástupníctvo žalovaného po subjekte objednávateľa, ktorý uzatvoril predmetnú Zmluvu o dielo, tak ako je uvedené vyššie vyplýva priamo z citovanej právnej úpravy, vyhodnotil súd ako irelevantné námietky žalovaného vo vzťahu k Dodatku č. 3 ku Zmluve o dielo, tak ako je tento v spise na č.l. 15. Podporne v tejto časti súd zdôrazňuje, že zmluvný typ zmluvy o dielo, a teda aj samotná Zmluva o dielo z 18.7.1996 č. 86/96 nevyžadovala pre svoju platnosť písomnú formu ako

náležitost' vyplývajúcu z hmotno-právnej úpravy. Vo väzbe na to absencia dátumu uzatvorenia Dodatku č. 3 a nepresného označenia objednávateľa v záhlaví tohto Dodatku č.3, ktoré skutočnosti žalovaný v konaní namieta, nezakladajú absolútnu neplatnosť tohto Dodatku č. 3, a to ťažiskovo na dojednanie zmluvných strán Zmluvy o dielo obsiahnuté v článku 8 bod 8.2 Zmluvy o dielo č. 86/96 z 18.7.1996 o požiadavke písomnej formy vo vzťahu k dodatkom ku tejto Zmluve o dielo, ktoré dojednanie môže byť v nadväznosti na uvedené hmotno-právnym základom výlučne pre vznesenie námietky relatívnej neplatnosti z dôvodu nedodržania takto zmluvne dojednanej písomnej formy, a ktorá námietka však v konaní výslovne vznesená nebola.

33. Pokiaľ ide o právo na zaplatenie ceny za dielo, ktorá bola v sume 370.800,16 EUR vyúčtovaná faktúrou č. 10090293 splatnou 3.11.2009, vyhodnocoval by súd vznesenú námietku premlčania práva na zaplatenie ceny za dielo v uvedenom rozsahu za predpokladu splnenia aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, čo v tomto konaní naplnené nebolo, ako je konštatované vyššie s dôrazom na skutočnosť, že k momentu meritórneho rozhodnutia v tejto veci nebol žalobcom, ktorého v tomto smere ťažila dôkazná povinnosť spoľahlivo a jednoznačne preukázaný samotný vznik práva na zaplatenie ceny za dielo vo výške takto fakturovanej ceny za dielo v sume 370.800,16 EUR. Súd na tomto mieste zdôrazňuje konštatovanie o nepreukázaní takto konkrétne uplatnenej výšky ceny za dielo. Nakoľko ku premlčaniu práva v prípade práva na zaplatenie peňažnej pohľadávky môže dôjsť len vo vzťahu ku pohľadávke konkretizovanej nielen právnym základom, ale aj jej konkrétnou výškou, hodnotil by súd vznesenú námietku premlčania pri zohľadnení tejto skutočnosti so záverom, v zmysle ktorého právo žalobcu, ktoré nie je dostatočne a spoľahlivo preukázané čo do uplatnenia výšky, v uplatnenej výške nevzniklo a nemôže v nadväznosti na to ani podliehať premlčaniu. Žalobu v časti o zaplatenie ceny za dielo v sume 370.800,16 EUR vyúčtovanej podľa faktúry č. 10090293 by preto súd z tohto dôvodu pri preukázaní aktívnej vecnej legitimácie žalobcu vo vzťahu k tomuto právu, čo v prejednávanej veci naplnené nebolo, zamietol. Vo vzťahu k tejto časti súd ďalej uvádza, že prípadné porušenie povinností zmluvných strán Zmluvy o dielo č. 86/96 z 18.7.1996 respektíve právneho nástupcu objednávateľa vyplývajúce im zo špeciálnej právnej úpravy či už Zákona o účtovníctve alebo Zákona o DPH, tak ako to tvrdil žalovaný, a to vo vzťahu k úkonom fakturácie a lehotám na realizáciu týchto úkonov, by súd hodnotil ako irelevantné. Ťažiskovo by vychádzal z dojednaného spôsobu uplatnenia ceny za dielo, ako vyplýva z článku 6 bodu 6.2 Zmluvy o dielo, ktorý vystavením faktúry č. 10090293 dodržaný bol a pri zohľadnení skutočnosti, podľa ktorej táto faktúra sa i nesporne dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Z vyjadrenia sa samotného štatutárneho zástupcu žalobcu na pojednávaní 18.12.2015 /č.l. 348/ však jednoznačne a zásadne vyplýva, že dielo realizované na základe Zmluvy o dielo z 18.7.1996 bolo vykonané v rozsahu, ktorý umožňoval kolaudáciu a užívanie stavby a **nie v rozsahu, ktorý by zodpovedal dojednaniu podľa Zmluvy o dielo.** Preto pri takomto vyjadrení samotného štatutárneho zástupcu žalobcu nemožno dôvodnosť výšky zvyšku záväzku žalovaného z titulu ceny za dielo vyúčtovanej faktúrou č. 10090293 vyvodzovať len zo skutočnosti dojednania ceny za dielo vo výške 52.772.974,- Sk pri zohľadnení realizovaných úhrad a preukázanej dôvodnosti fakturácie ceny za dielo podľa faktúry č. 172005 v spojení s obsahom Odovzdávacieho a preberacieho protokolu z 18.9.2007, stavebným denníkom /ktorý stavebný denník samotný rozsah a druh plnenia zhotoviteľa vo vzťahu ku faktúre č. 10090293 nepreukazuje/. Rovnaký záver uvádza súd vo vzťahu k listom žalovaného z 3.10.2008 a z 13.12.2010, tak ako sú súčasťou spisu na č.l. 51 a 52 adresovaných Ministerstvu školstva SR,

a ktoré listy nekonkretizujú vo svojom obsahu práve samotnú výšku záväzku žalovaného. Vychádzajúc z uvedeného vyhodnotenia doposiaľ vykonaného dokazovania by preto súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 370.800,16 EUR vyúčtovanej ako cena za dielo podľa faktúry č. 10090293 za predpokladu preukázania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, čo v tomto konaní však naplnené nebolo, zamietol z dôvodu nepreukázania vzniku práva žalobcu na zaplatenie v tejto sume uplatnenej výšky žalovanej pohľadávky.

34. Vo vzťahu k cene za dielo vyúčtovanej v súlade s dohodnutým spôsobom uplatnenia ceny za dielo na základe faktúry podľa článku 6 bod 6.2 Zmluvy o dielo podľa faktúry č. 172005 splatnej 7.3.2005 by bolo za predpokladu preukázania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, čo v konaní naplnené nebolo a viedlo tým ku zamietnutiu celej žaloby, potrebné zohľadniť nesporne preukázané čiastočné úhrady tejto ceny za dielo. S realizáciou čiastočných úhrad ceny za dielo vyúčtovaných faktúrou č. 172005, súčasne s ktorými úhradami objednávateľ neučinil úkon, ktorým by spochybňoval alebo rozporoval zvyšok záväzku z titulu ceny za dielo vyúčtovanej faktúrou č. 172005, sú spojené právne dôsledky vyplývajúce z hmotno-právnej úpravy podľa § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka, teda účinky uznania zvyšku záväzku. Posledná čiastočná úhrada predmetnej faktúry bola realizovaná vo výške 8.000,- EUR dňa 28.9.2007, ako vyplýva z čl. 290 a odo dňa nasledujúceho teda od 29.9.2007 začala plynúť nová štvorročná premľacia doba podľa § 407 ods. 1,3 Obchodného zákonníka a táto by uplynula 29.9.2011. Pokiaľ žalovaný namietal uplatnenie ceny za dielo vyúčtovanej faktúrou č. 172005 až v dôvodoch odporu proti platobnému rozkazu v pomeroch tohto sporového konania tvrdiac duplicitnú fakturáciu už predtým fakturovaných a uhradených položiek a na tomto tvrdení zotrval i po 1.7.2016, teda za účinnosti CSP, poukazuje súd na úpravu podľa § 151 ods. 2 CSP v spojení s úpravou § 470 ods. 1, 2 CSP, v nadväznosti na ktorú procesnú úpravu bolo dôkaznou povinnosťou žalovaného uvedené tvrdenie preukázať, čo však žalovaný k momentu meritórneho rozhodnutia neučinil. Právo na zaplatenie ceny za dielo v rozsahu jeho zostatku vyúčtovaného faktúrou č. 172005 by preto súd za predpokladu preukázania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu hodnotil ako preukázané čo do základu i čo do výšky. Pokiaľ ide o samotnú námietku premľčania vo vzťahu k tomuto právu vznesenú žalovaným, musel by súd zohľadniť skutočnosť vyplývajúcu z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 11Rob 319/2011, v ktorom konaní žalobca rovnaké právo uplatnil žalobou pred súdom pred uplynutím premľčacej doby, a to dňom 8.7.2011, s ktorým úkonom sú spojené právne dôsledky vyplývajúce z úpravy § 402 Obchodného zákonníka a vzhľadom na skončenie konania tunajšieho súdu sp.zn. 11Rob 319/2011 procesným rozhodnutím /uznesením o zastavení konania právoplatným dňa 5.8.2013, ako vyplýva z uznesenia Krajského súdu Žilina č.k. 14Cob/86/2013-143/ i účinky § 405 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka. Na základe toho premľacia doba práva žalobcu na zaplatenie ceny za dielo vyúčtovanej faktúrou č. 172005 by uplynula dňa 5.8.2014. Pri začatí konania v prejednávanej veci sp.zn. 19Cb 74/2014 dňom 28.8.2013 /č.l. 1/ by za predpokladu preukázania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní, čo však naplnené nebolo a viedlo ku zamietnutiu žaloby v celom rozsahu, bolo nevyhnutné vyhodnotiť vznesenú námietku premľčania práva na zaplatenie ceny za dielo v sume 10.174,82 EUR ako nedôvodnú.

35. Závery podľa bodov 32,33,34 odôvodnenia tohto rozsudku však súd uvádza len podporne pri zdôraznení primárneho dôvodu zamietnutia žaloby v tejto veci na základe skonštatovania nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

36. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP: *O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.*

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. Podľa § 255 ods. 1 CSP: *Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.*

38. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd na základe zohľadnenia obsahu meritórneho rozhodnutia, ktorým bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá. Stranou v konaní úspešnou v celom rozsahu je žalovaný, ktorému súd podľa § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi ako strane v konaní neúspešnej. O konkrétnej výške nároku na náhradu trov konania žalovaného rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku **je prípustné do 15 dní** odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Žilina ku Krajskému súdu v Žiline.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

19Cb/74/2014

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

V Žiline, dňa 16.1.2018

JUDr. Martina Brniaková
samosudkyňa

Za správnosť vyhotovenia:
Iveta Dekanovská

